

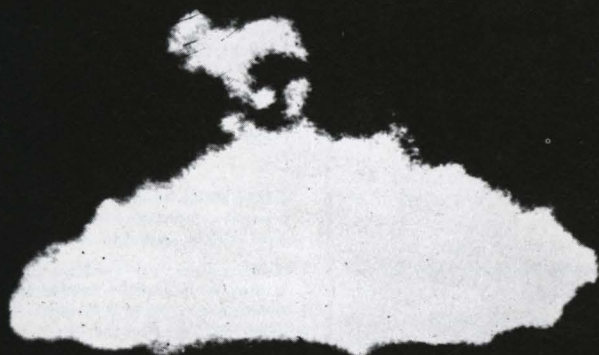


NR 1 1974 - ÅRGÅNG 5

GICOFF

INFORMATION

Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål



AFRIKA:

Vetenskapsman ombord på Concorde
fotograferade UFO över Afrika

SVERIGE:

Chockade skolbarn såg flygande tefat

Föreningen

ORDFÖRANDE:

Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

VICE ORDFÖRANDE:

Alf Tollhag
Färdevägen 3
442 00 Kungälv

SEKRETERARE:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B 416 53 Göteborg
Tel. 031/21 87 10.

KASSÖR:

Siv Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

INFORMATION och PR-avdelning:

GÖTEBORG

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tel. 52 54 75.

STOCKHOLM

Boris Jungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tel. 08/35 53 64.

FOTOTEKNISK avdelning:

Gunnar J:son Bunker
Roy Karlsson
Lars-Erik Svennberg

GICOFF

håller möte i egen lokal vid Långåkern i
Sävedalen.

Upplys. ordf. Björn Högman,
tel. 031/25 62 07.

Mötesdagar under första halvåret 1974:

8.1	5.2	5.3	2.4	14.5
22.1	19.2	19.3	16.4	28.5

Omslagsbild:

Den 30 juni 1973 togs denna märkliga bild
över Afrika. Det var i samband med att
ett forskarteam studerade solförmörkelsen.

Ljuspunkten är uppförstorad ca 150 ggr.
Dess diameter uppskattas till minst 200 meter.

Se sid 4.

EFTERTRYCK FÖRBUJDES
utan redaktionens medgivande.

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sven-Olof Fredrikson

ANDRE REDAKTÖR:

Björn Högman

REDAKTIONSSEKRETERARE:

Bertil Nilsson

I REDAKTIONEN:

Tony Ericsson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Lars-Erik Svennberg
Alf Tollhag

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

PRENUMERATION - DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 tr 422 45 Hisings Backa
Tel. 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

LAYOUT:

Björn Högman

GICOFF-Information utkommer med
6 nr/år. Tidningen distribueras en-
dast till medlemmar i GICOFF.

Medlemskap kan erhållas genom inbe-
talning av kronor 39 avseende helår,
eller 21:50 avseende halvår, å postgi-
ronummer 42 85 03-7.

UTLANDSKORRESPONDENTER:

FOREIGN CORRESPONDENTS:

DANMARK Ingemar Hedenvik
Fjällveronikan 4
424 48 Angered
Tel. 031/30 39 56

FINLAND Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A
416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

NORGE Leif Nilsson
2:dra Villavägen 5
433 00 Partille
Tel. 031/26 18 83.

ÖVRIGA UTLANDET:

Sven-Olof Fredrikson (Eng.)
Stobéegatan 28 B
416 53 Göteborg

Ake Nilsson (Ty.)
Lindormsg. 25
502 37 Borås

Redaktionellt

Av Sven-Olof Fredrikson

Vi beklagar att detta nummer är försenat
på grund av sjukdomsfall på tryckeriet.

Det har då och då kommit till vår känne-
dom att GICOFF har varit och är utsatt
för en, som vi tycker, skamlig och ful
kampanj.

Den har tagit sig flera uttryck och i vis-
sa fall varit av sådan karaktär att vi in-
te ansett oss nödgade att ta upp det i tid-
ningen. Vi har i stället bemött den genom
vårt personliga agerande och uppträdande,
i olika frågor.

Av vissa skäl anser vi oss inte längre
kunna acceptera detta förhållande utan
vill föra upp hela denna fråga i ljuset.
Meningen är här inte att utpeka någon
eller att i detalj redogöra för vad som
hänt utan jag tänker bara ta upp två ut-
tryck för denna kampanj.

Redan tidigt i vår verksamhet fick vi hö-
ra att vi "stulit UFO-Göteborgs arkiv".
Vi trodde först det var ett löst rykte som
skulle självdo eftersom det inte fanns nå-
got belägg för uppgiften. Så visade sig
dock inte vara fallet. Det var ett medve-
tet agerande som hade till syfte att smuts-
kasta GICOFF.

Jag skall helt kort redogöra för förhål-
landet vid den tidpunkt då stölden skul-
le ha skett.

Vi var fyra medlemmar i dåvarande
UFO-Göteborg som ville pröva nya vä-
gar och grepp i UFO-arbetet. Vi beslöt
därför utträda ur UFO-Göteborg och bil-
da GICOFF.

Det material som fanns i UFO-Göteborgs
lokaler var till stor del dess ordförandes
men det fanns även en hel del material
som ägdes av andra medlemmar. Mäng-
den material som tillhörde föreningen
som sådan var relativt liten och hade till
stor del skänkts av olika personer. En
stor del kom t ex från vår medlem Boris
Jungkvist.

Av oss fyra som bildade GICOFF hade
bara en något material av betydelse i
föreningslokalen. Det bestod framför allt
av en del böcker och pressklipp. I och
med utträdet ur UFO-Göteborg togs givet-
vis detta material om hand av vederböran-
de, och försvann följaktligen från UFO-
Göteborgs lokal.

Vid tillfället ifråga var detta något full-
komligt självklart och ingen fann något
märkvärdigt i det. Anklagelserna om
stöld är helt falska och de som sprider
dem måste vara medvetna om detta.

Det andra exemplet jag vill ta upp är
kanske lite mer sofistikerat men för
den skull inte mindre klumpigt.

Medlemmar rings upp av s k UFO-intres-
serade och utfrågas om verksamheten,
och detta är enbart positivt, men vad
som är mindre positivt är när vederbö-
rande försöker få GICOFF-medlemmen
att tala illa om andra föreningar och dess-
utom sköter det hela så dåligt att man för-
står att det hela är en fråga om att skaffa
ofördelaktiga uppgifter om GICOFF.

Vi tycker det är tråkigt att UFO-login i
Sverige har drabbats av sådant här och
vi hoppas att ni instämmer i vårt av-
ståndstagande från det.

För att sprida GICOFF-Information och
klara ekonomin har vi låtit trycka upp
ett informationsblad om föreningen. Om
allt gått rätt till ska ni som bilaga till
tidningen fått 3 exemplar.

Om ni tror er kunna hjälpa till med att
sprida dessa på lämpliga ställen (t ex
bibliotek, väntrum, skolor o s v) vore
vi mycket tacksamma.

Ring eller skriv gärna till mig eller Jör-
gen Karlson så skall vi skicka upp ytter-
ligare exemplar.



Elektrotekniker M. Jean Begot, ombord på Concordeflygplanet tog denna bild av ett UFO över Tchad strax söder om Sahara.

En grupp franska vetenskapsmän befann sig den 30 juni 1973 i en Concorde på 1 700 meters höjd ovanför republiken Tchad i södra Sahara. Deras uppgift var att flyga parallellt med solförmörkelsen och fotografera hela händelseförloppet.

Med i planet var Jean Begot, en elektrotekniker vid astrofysiska institutet i Paris.

Efter hemkomsten framkallades alla de 100-tals bilder som tagits. Man upptäckte då en mystisk lysande prick på ett negativ taget av Jean Begot med en vanlig Agfa-Silette-kamera (24 ggr 36).

Kortet togs klockan 12.10 GMT och med tiden 1/60. Den ljusstarka punkten är inte mer än 0,3 mm på negativet men med uppförstoring kan man se dess speciella kontur (se foto).

Färgerna varierar från gulvitt nedtill

för att via rött bli grönsvarv på ovasidan.

Fotografiet har genomgått en mycket omfattande undersökning sedan i somras och det är alltså först nu i februari 1974 som det offentliggjorts.

Astrofysikernas kalkyler tyder på att objektet befann sig 15 km bort och att dess diameter var minst 200 meter.

Man har mycket noga undersökt om det kan ha rört sig om en reflex i kameran eller i fönsterrutan, men så kan inte ha varit fallet.

Åtskilliga förklaringar har framkastats men de har inte varit särskilt övertygande. Här är några exempel:

a/ En brytningseffekt. Atmosfärens täthet på denna höjd är för låg.

b/ Ett kondensationsfenomen. Dessa är mycket sällsynta i stratosfären och skulle knappast se ut på detta sätt.

c/ Ett raketsteg eller en radiosond. Ingen sådan ska ha funnits i närheten.

På astrofysiska institutet är man försiktig i sina uttalanden. Man säger att det kanske kan ha rört sig om en störtande satellit eller meteor men man är mycket tveksam.

Två av vetenskapsmännen, Serge Kautshmy och Claude Poker är inte alls främmande för tanken att det rört sig om ett s k flygande tefat.

- Man kan inte utesluta att farkoster från andra planeter landar på jorden och bortför människor för att undersöka dem ombord på det flygande tefatet. När undersökningen väl är avslutad återlämnas jordmänniskan där han hämtades upp.

Concorde-planet's chefpilot, André

Turcat, däremot tror inte på flygande tefatsteorin. Han anser dessutom att färgerna tyder på mycket hög temperatur. Detta skulle i så fall stödja teorin om att det rört sig om en störtande satellit eller meteor.

- o - o - o - o - o -

Som framgår av källhänvisningarna har vi bara haft tillgång till pressklipp men uppgifterna är så intressanta att vi ändå vill publicera dem.

Något som bör uppmärksammas här är den UFO-observation som gjordes under den totala solförmörkelsen i Skandinavien 1952. De som har GICOFF-Information nr 1 för 1972 hoppas vi plockar fram den och jämför de två observationerna.

Källor:

Kvällsposten 2. 2. 74,
Svenska Dagbladet 1 och 2. 2. 74 samt
Le Monde 3 och 4. 2. 74.

Skylabbesättningen ser UFO

En observation under UFO-vågen 1973 gjordes bokstavligen talat på högsta nivå. Den 18 oktober lämnade AP följande rapport:

I går rapporterades från rymdflygstyrelsen att Skylab 2:s astronauter berättat hur de sett ett mystiskt rödaktigt objekt i rymden. Detta avslöjande kom mitt under en landsomfattande skur av observationer om UFO:s.

En av astronauterna, Dr Owen K Garriot, sa att objektet var ljusare än någon av planeter, att det hade en rödaktig färg och befann sig mer än 60 km ifrån rymdskeppet.

Astronauterna såg det en dag i september och fick aldrig syn på det mera under sin 59 dagar långa färd.

En annan nyhetsbyrå släppte dock ut ett något annorlunda meddelande:

En talesman för NASA sa att besättningarna på Skylab 1 och 2 såg en mängd UFO:s medan de var i rymden.

Källa:

Canadian UFO-Report Vol 2 nr 8.

ELVA FÄRDER MED APOLLO

Av Tony Ericsson "Rymd-Tony".

Del 5.

Explosionen på Apollo 13

Den 11 april 1970 lyfte Apollo 13 från Cape Kennedy med Jim Lovell, chef, Fred Haise, månlandarpilot och John Swigert, kommandodelspilot. Målet för deras resa var att landsätta månlandaren "Aquarius" i Frau Mauro-regionen på Månen.

Under starten uppkom det vissa problem när en av motorerna i det andra steget upphörde att brinna. Men teknikerna i Houston lät en annan av motorerna brinna 26 sekunder längre än planerat, vilket motverkade bortfallet. I övrigt gick starten bra och Apollo 13 gick in i en omloppsbana runt Jorden och kontrollen av instrumenten gav klarsignal för månresa.

Klockan 22.48, svensk tid, tände åter motorn på det tredje raketsteget och ökade hastigheten så att Apollo-kapseln vek av i en bana mot Månen.

I Apollo-kapseln inleddes de vanliga rutin-uppgifterna, astronauterna ligger i sina stolar och kontrollerar siffror allt medan Jorden blir mindre.

Tidigt på morgonen den 14 april väcktes astronauterna av en larmsignal.

- Ett småfel i elsystemet bara, försäkrar Lovell.
- Vi har kollat det och rättat till det. Nu fortsätter vi att sova.

Astronauterna somnar lugnt om.

Klockan 04.46 vaknade de igen av en hård smäll från servicedelen. Gas strömmar ut och kondenseras till kristaller som gör kapselns fönster ogenomskinliga.

Med iskalld lugn rapporterar Lovell:

- Hej. Vi har fått problem här.

-Var vänlig repetera.

- Vi har fått avbrott i det elektriska systemet vi släpper ut gas av något slag.

Houston beordrade genast astronauterna att skära ned elförbrukningen.

Sedan de stängt av en rad instrument som drog ström, fick de order om att rädda de strömkällor som krävdes för landningen på Jorden.

I Houston började man fundera på att använda månlandaren som en livbåt. Snabba beräkningar visade vid 05.30-tiden att astronauterna bara hade ström för 18 minuter kvar i moderskeppet.

Astronauterna fick genast ta del av dessa fakta:

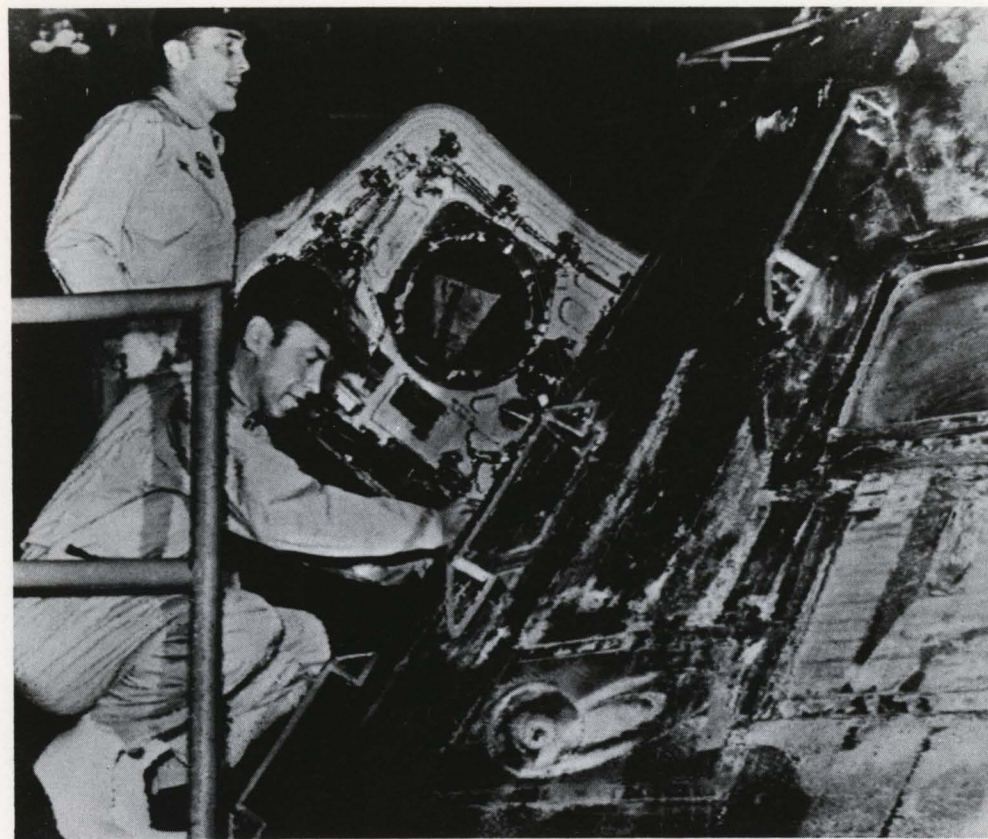
- Vi beräknar att elkraften endast räcker 15 minuter till. Vi skulle önska att ni snarast gick över i månlandaren och kopplade på batterierna där.

Vid 06-tiden rapporterade astronauterna att månlandarens system var påslagna och fungerade bra.

Några timmar efter smällen började man dock lätta upp stämningen lite:

- Jag vill meddela att Jim och Jack (John) tar en tupplur i det övre sovrummet.

- Vi visste inte att ni hade nåt övre och undre sovrum ombord.



Apollo-13 astronauterna Jim Lovell (sittande på huk) och John Swigert inspekterar sin kommandomodul.

- Jo, vi är faktiskt den första rymdstationen med olika sovrum i månlandare och huvudkapsel.

Sent på tisdagskvällen kraschade det tredje raketsteget Månen och seismografen ritade darrande streck i flera timmar.

Lovell:

- Jag är glad att det åtminstone var någonting som fungerade som det skulle. Jag får också uttrycka min glädje över att vi inte hade någon kraschlandning med månlandaren. Det är skönt att ha den med sig.

Klockan 01.21 på onsdagsmorgonen försvann Apollo 13 bakom Månen och var utan kontakt med Jorden under 25 minuter.

Ett par timmar efter det att de åter kom fram genomfördes en av de många viktiga kurskorrigeringarna med månlandarens motor. Tändningen gick bra och astronauterna började åter hoppas på att få komma hem.

På torsdagen gjordes ännu en korrigering som gav astronauterna exakt rätt vinkel för en landning i Stilla Havet.

Så kom äntligen slutdagen, fredagen den 17 april.

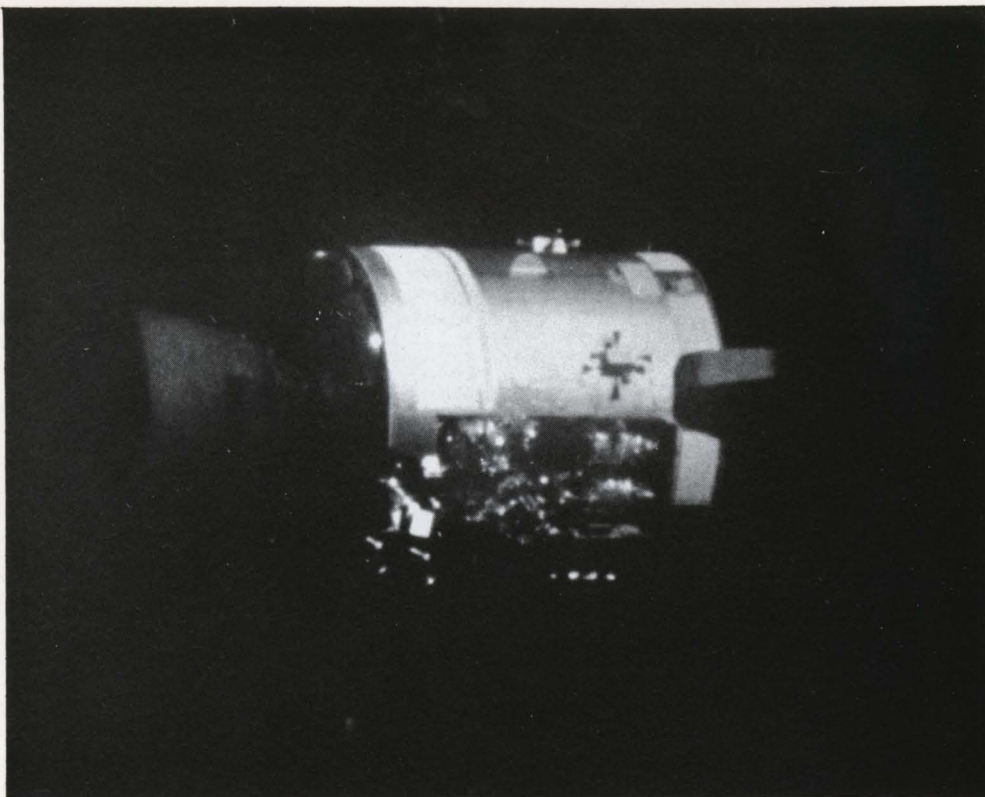
Houston:

- God morgon. Hur känns det?

Lovell:

- Fint, det kommer att bli en intressant dag.

- Håller ni er varma?



Den upplänkta sidan på Apollo 13 efter olyckshändelsen. Den mörka tratten är dysan (utströmningsmunstycket).

-Jo då, det är nästan angenämt nu.

Swigert:

- Jorden kommer rusande mot oss som ett expresståg.

Lovell:

- Jag spanar fortfarande mot landningspunkten på Månen.

Houston:

- Gosse, du är på fel väg.

Klockan 14.16 sköt astronauterna loss servicekapseln och den blev ivrigt studerad.

Lovell:

- Hela panelen är bortsliten från botten till motorn. Det ser ut som om det hängde en massa skrot vid antennen.

Sedan klättrade astronauterna in i mo-

derskeppet och satte åter fart på de avstängda instrumenten.

Klockan 17.44 var det dags att göra sig av med den trogna Aquarius.

Lovell:

- Inga problem. Månlandaren glider bort.

Swigert:

- Tack och farväl Aquarius. Du har skött dig fint.

Klockan 18.53 kanade Apollokapseln in i atmosfären. Från Houston kommer rapporter om att skölden börjat glöda.

Lovell:

- Uppfattat.

Houston:

- Underbart, underbart.

forts på sid 23.

Superteleskop i rymden gigantiskt miljardprojekt

Ett av de mest avancerade amerikanska rymdprojekten är uppsändandet av ett teleskop med en tremeters spegel i rymden. Trots att det säkert kommer att kosta flera miljarder kronor är det inte omöjligt att det kommer att finnas på plats i början av 1980-talet.

Astronomerna anser det försvarbart att göra en sådan satsning eftersom de vetenskapliga resultaten väntas bli av enorm betydelse. Vår kunskap om himlakropparna och världsalldet skulle öka ofantligt.

I och med att man slipper luftoron och överhuvudtaget alla atmosfäriska störningar skulle de bilder som erhålls med ett sådant teleskop bli tio gånger mindre än de fläckar som man nu får vid jordbaserade teleskop också under idealiska förhållanden.

Det anses inte realistiskt att hundra gånger ljussvagare stjärnor skall kunna upptäckas. Därutöver kan alla våglängdsområden undersökas, från röntgenstrålar till infraröd strålning.

Dessutom vinner man observationstid, kan kanske få 6 000 timmar per år, medan ett teleskop på jorden knappast kan få tredjedelen så många effektiva observationstimmar.

Instrumentet skall fungera genom fjärrmanövrering men astronauter skall kunna korrigera eventuella skador på utrustningen. En speciell TV-teknik ger större upplösning och högre känslighet än de bästa fotografiska emulsioner.

Energiförsörjningen sker med hjälp av solbatterier och livstiden beräknas till minst tio år med vissa möjligheter till reaktivering.

Det betyder en avsevärd förbättring jämfört med de observatorier som tidigare sänts upp i omloppsbana och som endast fungerat något år. De har varit ganska små, men till god hjälp bl a då det gällt

att undersöka stjärnornas ultraviolette spektrum. Också dessa har varit mycket dyrbara - i varje fall om man jämför med konventionella, jordbaserade observatorier.

- o - o - o - o - o - o -

Reflektorena har helt kommit att ersätta refraktorerna inom den moderna astronomin. Det beror naturligtvis på att det är möjligt att framställa speglar av mycket större format än linser.

En lins kan ju också bara stödjas i kanten och visar tendenser att deformeras av sin egen tyngd om den är tillräckligt stor. En spegel däremot stötts efter sin baksida.

Redan 1897 stod den största refraktorn i världen färdigbyggd. Den har en objektivdiameter på 102 cm och finns på Yerkes-observatoriet vid Chicago.

För reflektorer gäller att när spegeldiametern blir större än tre meter, kan en observatör placeras i en anordning i teleskopets principalfokus. Där kan han hela tiden följa instrumentet i dess rörelse och dirigera exponeringen.

Sådana superteleskop finns det endast två i världen, Palomars kända Hale-teleskop med fem meters öppning och Lick-observatoriets tremetersteleskop, båda i Kalifornien.

Men flera håller på att byggas eller planeras och allra störst är det sovjetiska som placeras på en bergsplåt i Kaukasus. Dess spegel väger 40 ton (instrumentets totalvikt uppgår till 850 ton) Det innebär väldiga svårigheter att få spegeln (6,1 meter i diameter) från tillverkningsplatsen till slutstationen eftersom den måste transporteras hel och inte kan göras i sektioner.

forts på sid 23.

"VÄSANDE" DELTAVINGE!

Datum: Lördagen den 11. 8. 1973.
Tid: Strax före kl 10.00.
Plats: Höstbäck, ca 3 km öster Björsäter (som ligger ca 3 mil söder Norrköping).
Vittne: Tryckerichef Stig Lindvall, 34 år, Norrköping.

Lindvall, som var ensamt vittne (såvitt känt) till händelsen, befann sig vid familjens sommarstuga ca 3 mil söder om Norrköping. Han berättar:

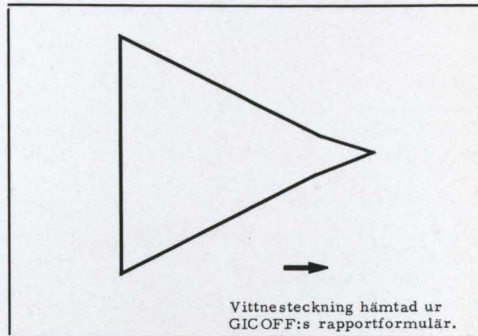
- Jag var på väg upp till garaget då jag hörde ett "väsan" ljud bakom mig. Eftersom jag är aktiv ornitolog trodde jag att det var en flock fåglar som kom på låg höjd - tills jag fick se föremålet. När jag tittade upp fick jag se ett mörkt, trekantigt föremål rakt upp i zenit, ungefär.

- Föremålet gick med mycket hög hastighet - jag skulle uppskatta mycket nära överljudshastighet - i en spikrak bana mot norr. Föremålets kursriktning är jag mycket säker på då vår sommarstuga är orienterad i syd-nordlig riktning. Jag använde kompass då den byggdes.

- Jag uppskattar att det gick på 3-400 meters höjd. Hela tiden höll det samma avstånd till marken. Banan var således varken sjunkande eller stigande.

- Föremålet var synligt i knappt 5 sekunder, sedan skimrades det av några träd i nordlig riktning ca 30 grader över horisonten. Ljudet var hela tiden detsamma - ett väsan, ungefär som när man låter luft fritt strömma ut ur en trycklufts-slang.

- Jag kunde inte upptäcka några utskjutande detaljer eller beteckningar på föremålet, ej heller någon stjärtfena eller



kupol / sittbrunn. Föremålet avtecknade sig mörkt mot himlen, var helt slätt och gav inga reflexer.

- Jag fick intrycket att det var ett platt föremål - undersidan som jag såg var i alla fall plan. Tjockleken kan jag inte bedöma. Deltaformen var ungefär liksidig och hörnen spetsiga.

- Den verkliga storleken vill jag uppskatta till mellan 10 och 20 meter mellan vingpetsarna. På utsträckt arm täckte föremålet ungefär 5 cm.

- Först trodde jag det var en J-35 Draken med avslagna motorer, men föremålets form passade inte in. Därtill kan jag nämna att jag är luftvärnare och således er-hållit en viss vana att identifiera flygplan.

- Jag hade en kamera inne i stugan, men på den korta tid som stod till buds hade jag knappast haft någon chans att hinna ta ett foto, än mindre springa efter kameran.

- Jag blev "ruggig" till mods av den här händelsen och jag har funderat mycket på vad det kunde varit.

- o - o - o - o - o - o -

Kommentarer och kontrollundersökningar:

I trakten finns två flygförband (F3 och F13) samt två civila flygplatser (Kungsängen / Norrköping och SAAB:s flygfält). En trolig teori skulle därför vara att föremålet i själva verket var ett flygplan. Lindvall uppger att landande flygplan på väg mot SAAB:s flygfält brukar passera med västlig kurs över observationsplatsen. Kontrollundersökningar med flygplatserna i trakten gav följande resultat:

F13, Bråvalla flygflottilj, Norrköping:

Trafikledaren uppgav att en rotestart med J-35 Draken skett kl 07.05, men att dessa plan landat kl 08.00. Ingen övrig flygaktivitet samma dygn.

F3, Östgöta flygflottilj, Malmslätt:

Trafikledaren uppgav att inga starter skett under lördagen.

SAAB:s flygfält:

Samma besked, inga starter eller landningar på lördagar.

Kungsängen, Norrköping:

Luftfartsverket har endast en notering mellan kl 09 och kl 11.

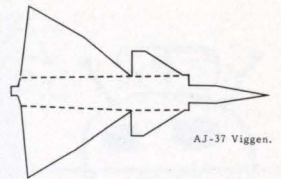
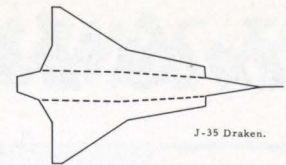
Klockan 10.20 landade ett litet privatflygplan registrerat på Lapplandsflyg AB. Varifrån planet kom är okänt.

Flygplatschefen känner ej till någon rapport om oidentifierat föremål vid tidpunkten.

Trafikledaren uppger att Viggen-plan som provflygs, enligt hans erfarenhet, alltid passerar med sydlig kurs.

Uppgifterna tycks tala emot teorin att det observerade skulle ha varit en J-35 Draken eller J-37 Viggen, de två flygplan som med hänsyn till deltavinge-formen i första hand kan komma ifråga.

Mot teorin talar också det ovanliga ljudet, avsaknaden av detaljer som stjärtfena, motorer, jetutblåsning m.m.



Planritningarna över J-35 och AJ-37 har hämtats ur "Jane's All the World's Aircraft, 1968-69".

Lindvall kunde ej heller uppfatta några flyg- eller positionsljus, ingen rök eller föroreningar bakom föremålet. Å andra sidan kan sådana detaljer vara svåra att upptäcka hos ett snabbt förbipasserande föremål, men Lindvalls uppskattning av föremålets relativa storlek (5 cm) pekar på att föremålet var tydligt för ögat.

- o - o - o - o - o - o -

Vädret var enligt Lindvall klart med sol-sken och bra sikt.

Meteorolog Edström vid F13 ger vädersituationen för Norrköping kl 10.00:

Sikt: Fri, 50 km eller mer.

Moln: 2/8, molnbas 600 m samt 1/8 Cirrus på hög höjd (6 000 meter).

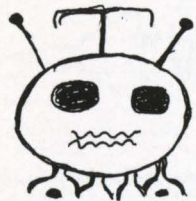
Markvind: 270 - 280 grader (nästan västlig), 15 km/tim = 4 - 5 m/sek.

forts på sid 21.

Måttuppgifterna i rapporten är naturligtvis osäkra, men jag har här försökt beräkna föremålets verkliga storlek med några olika antaganden:

Relativ storlek på armlängd (cm):	Avstånd öga till hand (cm):	Höjduppskattning (meter):	Ger verklig storlek, ca (meter):
3	70	300	13
5	70	300	21
3	70	400	17
5	70	400	28

Lekande barn chockades



Vi visar här ovan och till höger barnens teckningar av föremålet.

-Där ute på isen stod jag när det flygande tefatet kom berättar Bengt Waaranperä för sin pappa, Allan.

T h. De här barnen var ute och lekte på isen då de plötsligt fick se det flygande tefatet över isen.

De blev skrämda och sprang hem. Det var bara Bengt som blev kvar - chockad.

Foto: Mats Ulveskog,
NSD - Kiruna.



Datum: 15 oktober 1973;
Plats: På Torne älv vid Vittangi.
Tid: Mellan klockan 17 och 18.
Vittnen: Ett tiotal ungdomar från Vittangi. Bl a Bengt Waaranperä, Annika Nordström och Anders Henriksson.

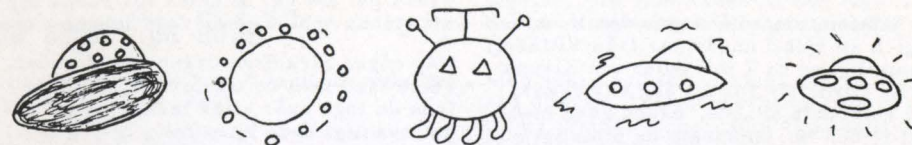
På förstasidan av Norrländska Socialde-

mokraten, NSD, daterad den 17 okt 1973, läser vi följande rubrik:
"Så här såg det ut. ALLA SPRANG PANIKSLAGNA."

Jämte rubriken finns en fantasifull teckning av det mystiska föremål vittnena hade sett. Vänder vi på tidningen faller ögonen genast på denna rubrik:

"Ett flygande tefat över Vittangi?
LEKAND E BARN CHOCKADES."

VI SÅG ETT FLYGANDE TEFAT



Ett av vittnena berättar så här för redaktör Mats Ulvskog, NSD.

- Jag blev så rädd att jag ramlade

omkull ute på isen. Krypande fick jag ta mig iland. Jag grät och var genomfrusen när jag kom hem och berättade vad jag sett.

Vi i GICOFF tyckte händelsen verkade intressant och tog därför kontakt med vittnena och bad dem fylla i var sitt frågeformulär. Med hjälp av dessa och red Ulvskogs artikel i tidningen NSD skall vi här relatera händelseförloppet och försöka ge en förklaring till fenomenet.

Så här utspelade sig händelsen:

"Vid halvfemtiden måndagen den 15 oktober gick ett tiotal ungdomar från Vittangi, som ligger ca 7 mil öster om Kiruna, ner till Torne älv för att åka skridskor. Efter en stunds åkande, någon gång mellan kl 17 och 18, upptäckte de plötsligt ett konstigt ljussken över ett berg på andra sidan älven.

Först stod ljusskenet stilla, men efter en stund började det sakta och ljudlöst röra sig ner och ut över älven mot en liten ö. Någonstans över ön eller i dess omedelbara närhet stannade föremålet upp. Under tiden det stod stilla blinkade det i olika färger, gult, rött och brandgult.

Vid det här laget hade ungdomarna, som alla var i 10 - 15 årsåldern, blivit ordentligt uppskrämda. Alla utom Bengt Waaranperä rusade raka vägen mot land. Bengt kom i någon sorts chocktillstånd och blev stående kvar ute på älvens is medan de andra försvann i panik.

Han kunde se hur föremålet rörde sig några meter över isen. Föremålet var mörkt med starkt ljussken omkring. Det blinkade i flera färger. Mitt i föremålet lyste två starka punkter ungefär som lyktorna på en bil.

Bengt var så rädd att han inte vågade springa utan började krypa på knäna. När han nått stranden rusade han genast hem."

Vid en telefonintervju med Bengts pappa, Allan Waaranperä, berättar han för GICOFF:

- När Bengt kom inrusande och berättade vad de hade sett ute på Torne älv var grabben mycket upprörd, han berättade med gråten i halsen om ljusskenet som närmast sig dem, hur det liksom brakade i isen när det befann sig invid ön.

Vidare säger Bengts pappa att grabbens chocktillstånd satt i ganska länge. Inte någon av ungdomarna ville gå ner på isen den dagen och inte heller dagen därpå för att åka skridskor.

Ett vittne, Anders Henriksson, berättar så här:

- Från ön, som ligger ungefär 50 meter

från ishockeybanan, kom det någonting ut mot oss. Det såg konstigt och klumpigt ut. Det kom fort emot oss. Jag blev så rädd att jag genast sprang hem det fortaste jag kunde. Den kvällen gick jag inte ut mer.

Hur föremålet försvann kan inte vittnena svara på. De var alldeles för rädda för att stanna och se efter vart det tog vägen.

När några föräldrar dagen därpå undersökte isen runt ön och terrängen på ön fann de inga spår eller tecken på att något ovanligt hade inträffat.

Föräldrarna är övertygade om att barnen har sett något mystiskt fenomen. Även flera vuxna vittangibor har från samhället iakttagit ett blinkande ljus över älven, men de kunde inte se några detaljer.

När vi frågade redaktör Ulvskog om hans personliga uppfattning om händelsen, som framkommit genom intervjuerna med ungdomarna, var också han övertygad om att de hade sett något som är svårt att ge en förklaring till.

- o - o - o - o - o - o -

Kompletterande uppgifter:

Observationstiden har uppskattats till ca 10 sekunder.

Föremålet, vars ljusstyrka uppskattades vara som månens eller något starkare, befann sig ca 15 - 30 grader över horisonten när det först iakttogs. Några vittnen säger att de såg föremålet nere vid markytan när det befann sig nära ön och några säger även att det kunde ses genom grenverket på öns träd.

Väderförhållanden:

Enligt vittnena var det mörkt och klart till halvklaart väder. Men tittar man på den synoptiska väderkartan bör det ha varit mulet med låga dimmoln vars molnbas troligen har legat mellan 50 och 200 meter. Sikten några kilometer. Samtidigt bör kanske också nämnas att en del områden med snöfall var belägna söder och öster om Vittangi klockan 19.

Nu är det svårt att avgöra vad det var för väder just i Vittangi vid den aktuella tidpunkten eftersom vädertjänsten inte har någon observatör just där. Det kan lokalt ha varit ett uppbrutet molntäcke genom vars gluggar stjärnor kan ha iakttagits. Detta kan i sin tur ha gjort att vittnena har tyckt att det var klart eller halvklaart.

Det är mycket svårt att göra en uppskattning av molnhimlen i mörker om man inte är en van observatör. Troligtvis har väderet varit sämre än vittnena uppger.

- o - o - o - o - o - o -

Vad säger "de lärde"?

Följande uttalande har vi tagit ur redaktör Ulvskogs artikel i NSD

S A T E L L I T ?

Docent Ludwik Liszka på Kiruna geofysiska observatorium ställer sig tvivlande till att det skulle finnas flygande tefat över Vittangi:

- De flesta sådana här rapporter visar sig ha en naturlig förklaring. Säkert gäller det också händelserna i Vittangi. Tänkbart är att det rör sig om en satellit som brunnit upp när den störtat in i jordens atmosfär.

- Antagligen har det i så fall skett på mycket långt håll från Vittangi, kanske 1 000 kilometer. Att den skulle störtat i Vittangi är däremot omöjligt, i så fall skulle samhället skakats av en ordentlig jordstöt.

Men i Vittangi är man övertygad om att det här föremålet inte låg några 1 000 kilometer bort. Det låg över ön i Torne älv

- o - o - o - o - o - o -

Kommentarer:

Det är klart att man får ta barnens kanske lite fantasifulla beskrivningar med en nypa salt, men det är knappast troligt att allt är ett påhitt. Även vuxna personer hade ju från land sett ett ljus över älven. Sakerligen har något iakttagits, men vad det är inte lätt att säga.

Docentens bortförklaring är väl ett olycksfall i arbetet får vi hoppas. Hur kan man vid en sådan här vädersituation iakttaga en störtande satellit som befinner sig kanske 1 000 kilometer bort? Det är löjligt att komma med en sådan bortförklaring, den faller på sin orimlighet.

Förresten, vem chockas av att se ett ljusfenomen som befinner sig 1 000 kilometer bort?

Barnens panikartade flykt mot land och

uppskrämda tillstånd tyder på att de måste ha sett något verkligt ovanligt och detta fenomen måste ha uppträtt mycket nära vittnena.

Flera teorier om vad det kan ha varit har diskuterats, men vi har inte kunnat finna något naturlig förklaring till denna iakttagelse, just med tanke på den låga molnbasen i kombination med avsaknaden av ljud.

Med andra ord får vi klassificera händelsen som en UFO-observation tills nya detaljer framkommer, som eventuellt kan förklara fenomenet.

- o - o - o - o - o - o -

Bränt märke

Veckotidningen Allers har haft ett reportageteam uppe i Vittangi och intervjuat ungdomarna.

I tidningsartikeln stod bl a att läsa om ett bränt märke på ön. Detta har inte omnämnts av vittnena i frågeformulären de fyllt i, så vi tog därför kontakt med artikelförfattarinnan Annu Edvardsen för att få lite närmare detaljer om detta märke. Vid samtalet med henne framkom följande:

Ungefär en vecka efter händelsen inträffat var Bengt Waaranperäs faster ute på ön. Hon upptäckte då ett runt bränt märke där snön hade smält bort. Märkets storlek var ungefär 1/2 meter i diameter. Det fanns endast ett märke. Några ytterligare detaljer finns inte.

Allers reportageteam var också ute på ön för att titta på märket, men de kunde inget se eftersom det hade fallit snö under veckan som gått.

- - - - -

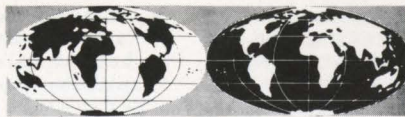
Någon förklaring till brännmärkets uppkomst vägar vi, GICOFF, inte lämna eftersom vi inte har sett avtrycket i snön.

Det fåtal detaljer som finns gör det svårt att uttala sig om vad som orsakade brännmärket.

Här borde ha tagits jordprover för analys, dessa kanske kunde ha gett en ledtråd till en lösning.

Nog borde Bengts faster ha sett om det

forts på sid 22.



DEN SYDAFRIKANSKA MINI—VÅGEN 1972

Charles Bowen

Del 3.

I ett par dagar efter den uppseendeväckande UFO-beskjutningen vid Fort Beaufort hade den sydafrikanska pressen sysslat med rapportering, undersökningar och kommentarer kring detta speciella UFO - och dessutom ett par andra - ibland seriöst, men oftast med satirisk underton. Och då mini-vågen riktigt kom igång . . . ja, då hade de aldrig haft något som i sådan grad orsakade upphetsning och spekulationer. Ytligt sett är det inget tvivel om att några av rapporterna får skyllas på uppståndelsen, för många av dem tycks vara välkända misstolkningar av jordiska föremål och naturliga objekt.

Emellertid fanns det, även om man bortser från "klassikern" Fort Beaufort, en del intressanta och värdefulla rapporter. En av de mest fängslande kom från kaptenen på en South African Airways Boeing 727, som beskrev ett UFO, vilket "jagade" hans flygplan (redan omnämnt i denna serie). Det fanns också de intressanta fotografierna från Umkomaas.

Under UFO-vågen tävlade tidningarna i de olika delarna av Sydafrika i att få fram artiklar om sina lokala UFO:n, och några av dem gick på jakt efter äldre händelser.

- o - o - o - o - o - o -

"DIE LIG"

En av dessa berättelser infördes i The Argus (kvällstidning i Kapstaden) den 1 juli 1972.

Där heter det, att i området kring Mariental och Keetmanshoop finns ett fenomen kallat "Die Lig" (Ljuset). Det är ett "mysterium, som återkommer varje år och består i att ett orange ljus, så klart som en svetslåga, på natten eller på ljusa dagen blossar upp med en nästan bländande intensitet".

Ännu har det inte lyckats någon att komma så nära intill "Die Lig" att det gått att studera ordentligt. Och varför? Därför att - lägg märke till detta - det svävar eller rör sig några få meter, men aldrig mera, över jorden. Ingen farmare eller stadsbo som följt det i bil har lyckats komma nära det, för

SÅ SNART VAGNEN KOMMER
PÅ ETT VISST AVSTÅND, DÖR
MOTORN OCH BILEN STANNAR.
MEDAN LJUSET FORTSÄTTER.

Meteorologerna är eniga om att det inte kan ha varit något väderfenomen eller av astronomisk natur, ty det har setts av

alltför många människor under mycket olikartade omständigheter.

Det tycks finnas möjlighet för UFO-forskare i Kapstaden att göra en ingående undersökning.

- o - o - o - o - o - o -

Tidningsledare.

Ämnet UFO och dess behandling av sydafrikanska farmare, politiker, ämbetsmän och vetenskapsmän har orsakat många ledarkommentarer, för det mesta ironiska, men ibland seriösa.

I Daily Dispatch (East London) den 7 juli 1972 behandlas professor Bleksleys ytterst skeptiska anmärkningar.

Bleksley är "..... en av Sydafrikas mest kända vetenskapsmän, men vetenskapsmän har ofta en svaghet - de är förblindade av vetenskapen".

När professorn hörde om UFO-beskjutningen vid Braeside-farmen, frågade han:

- Varför Fort Beaufort?

Det han menade var, att det kunde tänkas finnas bättre platser att få upplysningar om världen från än Fort Beaufort, en liten landsortshåla, som han inte ens kunde hitta på sin karta.

Daily Dispatchs ledarskribent parerade:

- Varför Johannesburg? Eller vidare, varför några av professorns favoriserade "huvudcentra", som t ex The Reef?

Det finns alltför många pålitliga UFO-vittnen för att man skall kunna avfärda rapporterna som fantasier, hävdar ledarskribenten, som fortsätter:

- Ingen vet, varifrån dessa föremål kommer, men enligt beskrivningarna svarar de inte mot något inom räckvidden för vår egen planets teknik

På andra ställen i artikeln antyds, att Fort Beaufort kan ha "utvalts" framför Johannesburg eftersom Fort Beaufort har ett praktiskt vägsystem, där bilarna faktiskt kan ta sig fram utan att orsaka trafikstockningar. Kanske föredrar de oförstörd luft och en jordskorpa, som inte är genomborrad av kanaler.

Daily Dispatch är övertygad om att folk i Fort Beaufort är eftertänksamma och inte offer för något massbedrägeri. Några av dem "har sett något utanför det sedvanliga, och det är dumt att förhåna deras upplevelse eller avfärda den som

osannolik på grund av platsens storlek".

- o - o - o - o - o - o -

Vi fortsätter nu med utdrag av de UFO-rapporter från vågen, som jag fått tag på. Det bör observeras att de inte kommer i sträng tidsföljd.

11. VRYBURG, Norra Kap-provinsen
den 5 juli 1972:

Djuruppfödaren Jurie Wessels, 23 år, körde släktingar hem från en drive-in-biograf. Det var omkring kl 22.15, han hade med sig sin fru Helene, sin syster Hannie (som studerar vid universitetet i Pretoria) och andra släktingar, Edward Verseput och Johan Pienaar. Hannie Wessels skulle först köras hem till sin mor, som bor omkring 14 km från Jurie Wessels farm Harmonie.

Fru Helen Wessels beskriver händelsen:

- Vågen låg öppen framför oss och inga ljus distraherade. Plötsligt kom en enorm flygande kula till synes en liten bit framför oss. Den svävade omkring sju meter från marken och såg först ut till att befinna sig ovanför min svärmors hus. Jurie saktade av. Ett tag såg det nästan ut som om vi var på väg rakt emot den. Medan vi såg på den, ändrade den färg från rött till grönt. Massor av gnistor flög ut från ena sidan. Den blev gul och i en blink var den borta. Jag var skräckslagen.

(Sunday Times den 9.7.72.)
1972.)

- o - o - o - o - o - o -

12. KING WILLIAM'S TOWN,

den 5 juli 1972,
rapporterat den
den 13 juli 1972:

Tony Inch och Joe Rust var på hemväg till King William's Town från Port Elizabeth kl 01.50 onsdag morgon (senaste veckan - som jag antar betyder 5 juli). På ett ställe ca 13 km från King William's Town såg de eld i gräset ett par hundra meter från vägen. Medan de kikade mot elden fick de plötsligt ögonen på ett strålände, rött föremål - format ungefär som en amerikansk sjömansmössa - som höjde sig upp från marken.

forts på sid 21.

Lågflygande UFO över fjord i Norge

Vitnesteckning hämtad ur GICOFF:s rapportformulär.

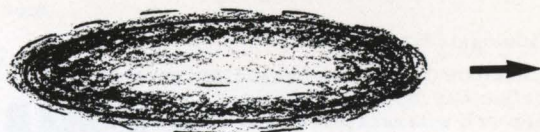
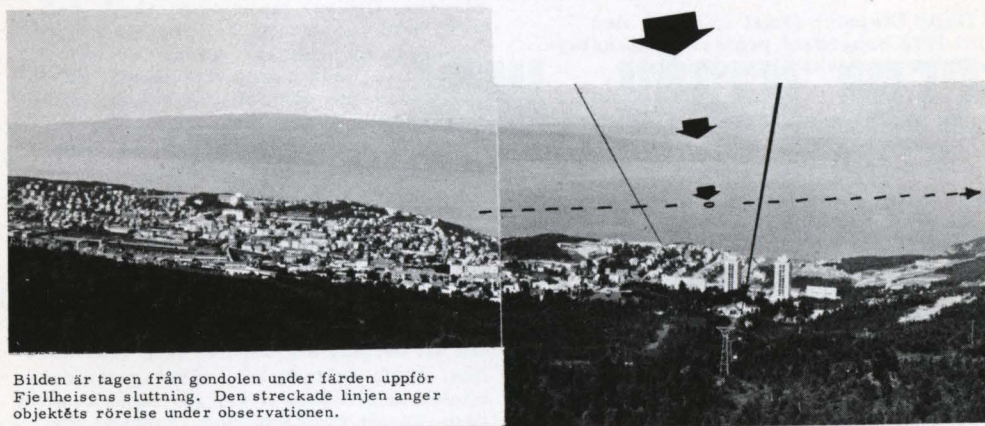


Foto: Jan Lernefalk.



Bilden är tagen från gondolen under färden uppför Fjellheisens sluttning. Den streckade linjen anger objektets rörelse under observationen.

Datum: Tisdagen den 24 juli 1973.
Plats: Berget Fjellheisen utanför Narvik i Norge.
Tid: Omkring klockan 12.00.
Vittne: Studerande Jan Lernefalk, Vansbro.
Observationstid: Cirka 5 - 7 sekunder.

Från studerande Jan Lernefalk har vi i GICOFF fått ett brev i vilket han berättar om en intressant iakttagelse som gjordes under en semestervistelse i Norge.

Tisdagen den 24 juli befann sig vittnet tillsammans med sina föräldrar i Narvik i Norge. Vädret var denna dag fint, klart, vindstilla och soligt, därför passade de på att ta linbanan upp till Fjellheisens topp, som ligger ca 700 m ö h, för att se på utsikten.

Vi låter här Jan Lernefalk med egna ord

berätta vad som hände under färden uppför Fjellheisens sluttning:

- När vi kommit ungefär halvvägs uppför berget, ca 300 - 400 m ö h, och gondolen befann sig mitt emellan två linbanesteg vände jag mig om för att se på utsikten ner mot själva Narvik och fjorden. Genom ett öppet hål i gondolen, som var ca 100 x 40 cm stort, fick jag då se i mitt vänstra synfält, i nordväst, ett föremål som for fram ovanför vattnet, hur högt kan jag inte säga p g a den synvinkel jag hade.

- Avståndet från gondolen till föremålet har jag, med hjälp av en karta över Narvik, uppskattat till ca 2 500 meter. Trots avståndet såg jag föremålet tydligt. Jag betraktade det i ett par sekunder varefter jag sa till mannen som satt bredvid mig:

- Vad är det där för något?

- När mannen hade vänt på huvudet hade föremålet redan hunnit så långt att det hade försvunnit i dis borta i nordost.

- Enligt kartan har jag uppskattat att jag följt föremålet ca 7 - 8 km. Hela observationen varade i ungefär 5 - 7 sekunder. Används formeln $S = V \times T$ kan föremålets hastighet uträknas. Vi får följande ekvation om man exempelvis tar följande data:

Flygsträckan $S = 7$ km och

tiden $T = 6$ sekunder (medeltalet av observationstiden)

$$V = \frac{7\,000}{6} = 1\,167 \text{ m/sek}$$

vilket omräknat i km/tim blir ungefär 4 200 km/tim.

- Föremålet var mörkt, inga vingar eller någon rök kunde ses. Om det hade varit ett flygplan borde jag ha sett vingarna från min synvinkel.

- För att motsvara den väldiga fart som föremålet hade, skulle det ha varit ett jetjaktplan. Men den teorin tror jag inte på för jag hörde inte något ljud. Det fanns inga störande ljud, allt var lugnt och tyst. Jag såg bara ett mörkt föremål som for förbi med mycket hög fart över vattnet.

- På det avstånd jag såg föremålet bedömer jag dess storlek motsvarande ett Draken-plan.

Vidare skriver vittnet:

- Jag är nykterist och var ej åksjuk eller något liknande, så någon synvilla var det ej.

- o - o - o - o - o - o -

Väderförhållandet var enligt den synoptiska väderkartan, ritad klockan 13.00:

I kustbandet lokalt låg dimma och en del spridda Cumulus- och Stratusmoln, för övrigt bra väder. I svenska inlandet talrika åskväder.

- o - o - o - o - o - o -

Kompletterande uppgifter:

I ett brev till GICOFF säger vittnet:

"Jag använder glasögon, men det var absolut inte någon reflex i glasen. Jag har haft glasögon i många år och kan mycket väl skilja på vad som är reflex eller inte. Dessutom fanns det inget bakom mig som kunnat motsvara en sådan reflex. Det andra fönstret som var av plast, täcktes nämligen av mamma och en annan kvinna."

- o - o - o - o - o - o -

Kommentar:

Av intresse kan nämnas att bredden på fjorden är ungefär 7,5 - 9 km. Avståndet till de stora bergen från den södra fjordstranden är ca 10 km. Dessa måttuppgifter har vittnet räknat ut med hjälp av en atlas-karta.

Föremålets hastighet är, som vittnet skriver i sin redogörelse, bara en uppskattning. Alla måttuppgifter är antagna, men det finns ju en antydning till att föremålet har rört sig med mycket hög hastighet.

Låt oss antaga att hastigheten är lite över-skattad. Säg att den var bara hälften så stor eller en tredjedel, föremålet skulle ändå ha rusat fram snabbare än ljudhastigheten.

Hade det varit ett flygplan i överljudsfart skulle vittnet ha hört ljudbängen som uppstår. Borde inte vittnet ha hört om det var ett flygplan, även om det flugit sakta? Ljudet skulle en sådan här vindstilla dag ha rullat uppför bergssluttningen med ett ganska kraftigt dån, föremålet passerade ju honom på bara några få kilometers avstånd. Alltså kan vi med ganska god säkerhet avföra teorin om att det var ett flygplan.

Eftersom föremålet har passerat ljudlöst med mycket hög hastighet och låg flyghöjd är det svårt att finna någon direkt naturlig förklaring till observationen. Vi får därför karaktärisera fenomenet som ett UFO, med andra ord ett oidentifierat flygande föremål.

- o - o - o - o - o - o -

Källor:

Brev från Jan Lernefalk av den 28.7 och 24.8.1973.
Telefonsamtal med Jan Lernefalk den 24.8 och 1.9.1973.



Glöm ej att berätta för Dina vänner om

GICOFF

Den bästa hjälp Du kan ge oss.

TILL KOHOUTEKS LOV

Den enorma kometen Kohoutek som skulle komma till jul och nyår och vifta på svansen åt oss blev en besvikelse. Kohoutek - namnet lär betyda "liten tupp" - blev bara en fjäder, en ynkelig prick, inte alls det stora järtecken som skulle förebåda onda tider. Jorden kanske inte riktigt är mogen för de onda tiderna ännu

Flera foton av hög kvalitet togs av Kohoutek - d v s astronomen själv.

- Fotografera mig inte bakifrån, bad han

fotograferna, månens baksida är redan noggrant avbildad.

Han har tydligen samma skämtlynnelse som frisören som föreslog "satellitklippning" - ett varv runt månen.

Allvarligt talat gjordes dock flera värdefulla observationer. Amerikanska vetenskapsmän upptäckte blåsyremolekyler i spåren efter kometen. I december uppfångade nämligen radioteleskopet på Kitt Peak i Arizona med en 11 meters-antenn signaler som utlösts av metylcyanidmolekyler.

BN

MÅNGA MARS VID MARS I MARS

Sovjetunionen har sänt upp fyra marsraketer på kort tid under sommaren 1973.

I slutet av juli och i början av augusti uppsändes marssonder med ordningsnumren 4 till 7. Samtliga raketer är obemannade. En av sonerna är avsedd att mjuklanda på marsytan.

Syftet är att utforska Mars och dess omgivning. Det antyds att ett nytt försök att mjuklanda på marsytan skall göras.

Sond nr 3, som fallskärmslandade på planetens yta i december 1971, sände bara under 20 sekunder TV-bilder till jorden. Radiosändningarna fortsatte några dagar.

Marssond 6 skall studera solens radiostrålning på en meters våglängden och skilda karakteristika hos solplasman samt kosmisk strålning. Ombord finns bl a franskbyggd utrustning. Den når Mars i början av mars i år.

USA planerar inte någon mjuklandning på Mars förrän omkring 1975 - 76. Då är det tänkt att två Viking-raketer skall undersöka förutsättningarna för liv på den röda planeten, en gång så gåtfull men nu alltmer känd.

Källa:
T T - Tass

"VÄSANDE"

forts från sid 11.

Temperatur: +18 grader Celsius.

Ingen större skillnad rådde i mätvärdena för andra stationer i trakten, varför man kan anta att uppgifterna i stort är giltiga även för observationsplatsen.

Uppgiften om molnbas på 600 meter är intressantast, då man med ledning av denna eventuellt skulle kunna begränsa föremålets maximala flyghöjd.

Vid förfrågan uppger Lindvall att han inte kan erinra sig några moln i föremålets flygväg eller att det passerat bakom, igenom eller framför några moln.

- o - o - o - o - o - o -

Beträffande observationstiden uppger vittnet att han tittade på klockan strax

efter observationen, men att han inte antecknade exakt minut. Klockan var dock något före 10.00.

Föremålet får tills vidare anses oidentifierat.

- o - o - o - o - o - o -

Källor:

GICOFF:s rapportformulär ifyllt den 12.9.73. Telefonintervjuer med vittnet den 10.9 och 25.9.

Kontroller med diverse flygplatser den 15, 25 och 26.9.73.

Tips om observationen erhöles från Tore Ojerbrand, tidigare medlem i Norrköpings UFO-Förening, som är arbetskamrat med Lindvall.

Undersökningen utförd- och rapporten sammanställd av Anders Liljegren.

DEN SYDAFRIKANSKA.....

forts från sid 17.

Inch försökte följa efter, när det långsamt steg över vägen, men det accelererade och försvann i riktning mot Stutterheim.

Inch förklarade att han var skräckslagen, och då de kom in på polisstationen för att rapportera, skakade han i hela kroppen.

Rust instämde, den märkliga händelsen hade fått honom ur fattningen.

Polisen körde tillbaka till platsen med dem

det brann fortfarande och elden hade spritt sig.

(King William's Town
Mercury den 13.7.72.)

- o - o - o - o - o - o -

Fortsättning i nästa nummer.

Från absolut tillförlitlig källa meddelas, att det vid ett flertal tillfällen i Sverige upphittats väderballonger utan att dessförrinnan några rapporter om "flygande tefat" influiter.



Specialfirma för teleskop.
Katalog och handbok mot
3:- i frimärken.

ASTRONIK

Pl. 1218
Gadderås
380 40 Orrefors

forts från sid 15.

rörde sig om ett märke efter en fälnad eld eller något föremål som varit placerat där, exempelvis ett oljefat, och sedan fraktats bort.

- o - o - o - o - o -

Källor:

NSD av den 17.10.73, veckotidningen Allers nr 2 av den 13.1.74.
Ifyllda frågeformulär av den 23.10 och 12.11.73.
Telefonintervju med Allan Waaranperä den 18.10.73 och med redaktör Mats Ulvskog, NSD, den 23.10.73.
Telefonintervju med redaktör Annu Edvardsen den 18.1.74.



Ljusfenomen över Lofoten

Dagen före och en vecka efter observationen i Vittangi, gjordes en del observationer vid Lofoten i Norge.

Vi citerar ur Lofotsposten:

Den 14 oktober såg en man från Leksnes ett lysande föremål på västhimmeln. Föremålet var runt och hade ett blågult ljus. Det hade högre fart än ett flygplan och gick i en rak bana.

- - - - -

Några dagar senare, den 22 oktober, observerade några barn från Leitebakken, ett lysande föremål över Himmeltindene i norr. Ljuset var gult till färgen och det försvann med hög fart mot väst bakom fjällen.

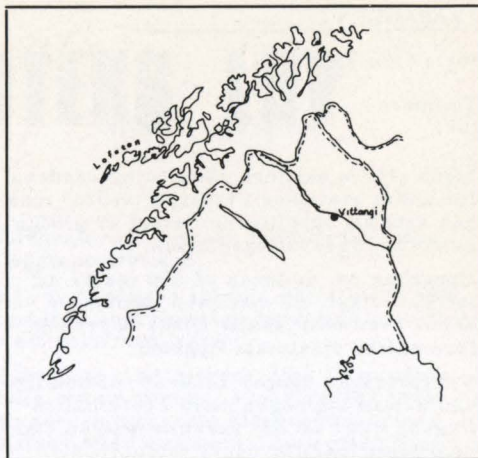
- - - - -

Dagen efter, den 23 oktober, hördes ett underligt skarpt ljud. Det varade bara några sekunder innan det försvann.

- - - - -

Också över Svolvaer observerades den 22 och 23 oktober ett ljus som uppförde sig i det närmaste som en helikopter.

En man såg vid 07-tiden ett ljus, som



lyste som en stjärna bort över Småtindene. Det var ljust, så de vanliga stjärnorna syntes inte. Ljuset rörde sig sakta nedåt längs en fjälltopp och försvann.

En stund senare tittade mannen och en annan person åter upp mot fjällen. Båge såg åter ljuset i höjd med toppen och ännu en gång dalade det långsamt och försvann så småningom bakom fjällryggen.

- - - - -

Källa:

Lofotsposten av den 23.10 och 6.11.73.



GIGOFF-inf. I nästa nummer bl a:

SVERIGE:

Ung svensk forskare tog unik bildserie.

-Plötsligt kom ett mindre föremål ut från det större.

forts från sid 9.

En spegel på 7,5 meter skulle komma att väga omkring 180 ton och kosta kring 60 miljoner kronor att framställa. Då är att märka att man aldrig kommer ifrån de atmosfäriska störningarna som gör att stjärnbilden utbredd till en liten skiva. Vidare absorberar atmosfären ultraviolett strålning och en betydande del av den infraröda.

Europeiska Sydobservatoriet, ESO, i vil-

ken organisation också Sverige ingår, håller på att bygga ett superteleskop i Chile. Det skall få en spegeldiameter på 3,6 meter och placeras på bergsplattan La Silla, 2 400 meter över havet och 65 mil norr om Santiago de Chile. Arbetet pågår sedan länge men tar ändå några år att slutföra. Kostnaden kommer uppskattningsvis att överskrida 70 miljoner kronor.



APOLLO

forts från sid 8.

Sedan bröts kontakten, minuterna blev som timmar. Skulle värmeskölden hålla eller hade den fått skador av explosionen?

Swigert:

- Houston, vi avvaktar.

- Vi hör dig Jack.

Strax därefter utvecklades de tre huvud-

fallskärmarna på Apollokapseln.

Minuterna tickade.

I Houston stiger plötsligt glädjetjut till taket. De tre fallskärmarna hade dykt upp på TV-skärmarna och de traditionella cigarrerna delades ut till de män som vakat dag och natt och genom sitt kunnande räddat livet på tre astronauter.



TEFATSFOLKET

forts från sid 24.

den ju ut på att bortförklara fenomen och eller misskreditera vittnena.

Men finns det någon enhetlig "vetenskaplig världsbild" så accepterar inte den nuvarande te parapsykiska fenomen (som strider mot dess "lagar") eller att vi besöks av farkoster från främmande planeter, vilket kanske inte står i direkt motsättning till vetenskapen, men inte nått avgörande bevisning - fasta föremål, direkta radiokontakter och sådana verkligt "hårda fakta". Enbart vittnesuttag duger inte. Om spillror från störta UFO:s verkligen hittats, har mörkläggningen (av vilken anledning?) varit otroligt effektiv. Skall man verkligen tro att

folkvalda politiker är rädda för att det skulle utbryta panik? I en värld så fruktansvärd som vår (och jag tänker då inte främst på vår lugna avkrok) kunde det väl lika gärna uppfattas som något hoppfullt med tydliga tecken på att vi inte är ensamma i universum?

För dem som själva gjort UFO-observationer och / eller godtar andras vittnesuttag måste alltså arbetet gå vidare på att komma fram till allmänt acceptabla förklaringar. Böcker är utmärkta i informationsarbetet. Staffans andra bok om UFO:s lär redan ligga klar för tryckning. Den är välkommen.



Bokmalen:

Bertil Nilsson har gjort
recension av boken
TEFATSFOLKET SER OSS.



TEFATSFOLKET SER OSS

Det har kommit en hel del svensk UFO-litteratur på sistone. En av böckerna, "Tefatsfolket ser oss", utgiven på Larssons förlag, har skrivits av den unge journalisten Staffan Stigsjö från Alingsås.

Boken formar sig närmast till en katalog med mängder av material om observationer, de allra flesta omnämnda i korthet. Stigsjö är enormt beläst på området, har valt och vrakat noggrant, och citerar en mängd uttalanden av vetenskapsmän som går stick i stäv med den officiella attityden att helt förtiga eller släta över.

Med register, källhänvisningar och notapparat hade den blivit värdefull som uppslagsbok. Den är visserligen stor ändå med sina drygt 200 sidor.

Bokens namn kan kanske uppfattas så att författaren starkt driver uppfattningen att "tefaten" skulle vara bemannade och från en annan värld än vår, men så är inte fallet. Den som accepterar vittnesmål om humanoider, både från äldre och nyare tid, får dock svårt att finna någon annan lösning. Men är det fråga om ett enhetligt "tefatsfolk"? Därtill verkar vittnesuppgifterna alltför mångskiftande.

Det kräver inga särskilda förkunskaper om UFO-problematiken för att få god behållning av boken, tvärtom är den lämplig att sätta i händerna på den som just blivit intresserad och vill orientera sig i ämnet.

Många rapporter från äldre tider finns med och man får tydliga exempel på hur observatörer i vår tid blir alltmer benägna att tolka "tefaten" som rymdfarkoster

- vår egen blygsamma rymdfart och den spridda uppfattningen att vi knappast kan vara ensamma i kosmos avsätter spår i de teorier som uppställs för att förklara fenomenen.

I boken ges en annan bild av vad Condon-rapporten egentligen innehöll än den som i allmänhet sprids, byggd på det negativa sammandraget.

De mystiska försvinnandena i Bermuda-triangeln,

Apollo 12-, 13- och 17-astronauternas underliga upplevelser samt

de (alltför ofta hemliga) diskussioner som förts på regeringsnivå i olika länder hör till de intressantaste avsnitten.

Det kanske bara är en tidsfråga när UFO-frågan kommer upp på allvar i FN, många stater tar allvarligt på saken sedan tusentals medborgare bevitnat tefatens uppvisningar och inte fått godtagbara förklaringar till vad det kan vara.

Diskussionen om det inte redan är ett världspolitiskt problem hur mänskligheten skall ställa sig är också viktigt. Kan det accepteras att nationer agerar var för sig i en för hela människosläktet så viktig fråga? Om det är besökare som kommit betydligt längre än vi åtminstone ifråga om rymdfart, vad händer om en nation provocerar fram en krigisk konfrontation med dessa?

Staffan Stigsjö verkar närmast bitter när han kritiserar myndigheterna (och främst FOA) för passivitet i UFO-frågan. I den mån aktivitet förekommer går

forts på sid 23.